

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 79.854 van 21 april 1999
in de zaak A. 42.191/X-8350.**

In zake : Willem PAS,
wonende te 1860 MEISE,
Broekstraat 17

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse Executieve, thans de Vlaamse
regering.

tussenkommende partij :

1. Marie-José MEYSKENS-VERELST,
2. Celine MEYSKENS,
wonende te 1080 BRUSSEL,
Idyllestraat 1, bus 11.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Willem PAS op
22 maart 1990 heeft ingediend om de vernietiging te
vorderen van het besluit van 22 januari 1990 van de
Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huis-
vesting waarbij aan Marie-José MEYSKENS-VERELST de
verkavelingsvergunning wordt verleend voor een grond
gelegen te Meise (Sint-Brixius-Rode) langs de
Broekstraat, kadastraal bekend Sectie D, nr. 238e;

Gelet op het arrest nr. 34.867 van 10 mei
1990 waarbij het verzoek tot tussenkomst in het
administratief kort geding van Marie-José
MEYSKENS-VERELST en Céline MEYSKENS wordt ingewilligd en
de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van
het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst
van 10 april 1990;

Gelet op de beschikking van 22 mei 1990 die de tussenkomst van Marie-José MEYSKENS-VERELST en Céline MEYSKENS toelaat;

Gezien de memorie van antwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de beschikking van 9 september 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 9 februari 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 31 maart 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van Advocaat A. LINGIER die, loco Advocaat L. RYCKAERT verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de tussenkomende partijen opwerpen dat verzoeker niet aangeeft uit wat zijn belang bij het annulatieberoep juist bestaat, dat de verkavelingsvergunning enkel toelating geeft tot verde-

ling van de grond en het gebied niet gelegen is in een groenzone zoals verzoeker aangeeft, maar in een woongebied en dat het feit dat aan verzoeker voor een naastgelegen terrein een quasi-gelijkaardige verkavelingsvergunning werd geweigerd zijn belang niet aantoonst;

Overwegende dat verzoeker woont naast het perceel waarvoor de verkavelingsvergunning werd verleend; dat hij daardoor alleen reeds van het vereiste belang doet blijken; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat verzoeker betoogt dat de bestreden beslissing, in strijd met de norm die de gemeentelijke administratie en het Bestuur van Stedenbouw hanteren, een tweede bouwstrook toelaat en steunt op een onvolledig dossier omdat zich naast het perceel langs de Hoefkantweg geen woning bevindt, maar een verlaten en vervallen boerderij waarvan de eigenaars een woning vooraan op het perceel bewonen en omdat op het perceel van verzoeker de vijver van 200 m² niet is aangeduid en uit die aanduiding had kunnen blijken dat er geen plaats is voor een woning en deze gegevens niet vermeld zijn op het verkavelingsplan; dat verzoeker voorts stelt dat er geen reden is tot toepassing van de invulregel omdat de Hoefkantweg aldaar niet uitgerust is en onvoldoende breed en dus niet voor bebouwing in aanmerking komt, dat de verwijzing naar de toegang genomen door andere woningen irrelevant is aangezien dit het bredere deel van de Hoefkantweg in de buurt van de dorpskern betreft en geen rekening kan worden gehouden met de mogelijke verbreding omdat, enerzijds, met de bestaande goede plaatselijke aanleg dient rekening te worden gehouden en, anderzijds, die verbreding praktisch onmogelijk is geworden en er ook geen interesse voor bestaat en dat de uitweg via de Broekstraat irrelevant is, aangezien de aanvragers zelf stellen dat het gaat om een verkaveling langs de Hoefkantweg;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de regel dat geen tweede bouwzone wordt toegelaten niet absoluut is en dat de vergunning geen tweede bouwzone creëert, maar een bestaande tweede bouwlaag opvult en dat aan de mogelijke bezwaren inzake toegankelijkheid tegemoet is gekomen door een toegang langs lot 1;

Overwegende dat de tussenkomenende partij antwoordt wat volgt :

"Er kan ook geen sprake zijn van het scheppen van een tweede bouwzone tov de Broekstraat. Het betreft in casu immers een perceel palende aan de Hoefkantweg, met een bijkomende uitweg via de Broekweg.

Gezien vanaf de Hoefkantweg ligt het door de verkaveling geschapen perceel in de eerste bouwzone en niet in de tweede bouwzone.

(...)

De Hoefkantweg is opgenomen in de atlas der buurtwegen onder nr. 71 en heeft onbetwistbaar een openbaar karakter.

(...)"

dat de tussenkomenende partijen daaraan toevoegen dat het gebouw op de naastliggende eigendom STUYCK niet verval len is, dat het "gebouw nog steeds is aangesloten op alle nutsvoorzieningen en wordt gerestaureerd door de eigenaars om bewoond te worden (, en dat zij niet inzien) van welk nut het aanbrengen op het plan van de vijver van de hr. PAS voor de bevoegde diensten kon zijn (...)"

Overwegende dat het bestreden besluit overweegt wat volgt :

"Overwegende dat een grond, met oppervlakte van circa 2085 m², wordt verkaveld in twee achter elkaar gelegen loten; dat op het aan de Broekstraat gelegen lot 1 de bestaande ééngesinswoning en bergplaatsen behouden blijven; dat rechts van lot 1 een 5,00 meter brede toegang naar het erachter gelegen lot 2, bestemd voor een vrijstaande ééngesinswoning, is voorzien; dat het perceel, en dus lot 2, achteraan paalt aan de Hoefkantweg;

Overwegende dat het goed gelegen is in het woon-
gebied van het bij koninklijk besluit van 7 maart
1977 vastgesteld gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse;
dat, luidens artikel 5 van het koninklijk besluit van
28 december 1972 betreffende de inrichting en de
toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewest-
plannen, dergelijke gebieden bestemd zijn voor onder
meer wonen;

Overwegende dat uit het technisch stedenbouwkundig
onderzoek blijkt dat op de aanpalende percelen twee
woonhuizen in de tweede bouwstrook werden opgetrok-
ken; één t.o.v. de voorliggende Broekstraat en één
t.o.v. de Hoefkantweg; dat bijgevolg gelet op de
onmiddellijke omgeving bezwaarlijk kan worden gesteld
dat de goede aanleg van de plaats in het gedrang
wordt gebracht; dat overigens ook blijkt dat diverse
woningen toegang nemen via de Hoefkantweg; dat het
ontwerp evenwel een toegang voorziet via lot 1 zodat
er, in afwachting van verbreding, geen bijkomende
belasting wordt gecreëerd; dat om bovenvermelde
redenen de stedenbouwkundige aanleg niet in het
gedrang wordt gebracht";

Overwegende dat verzoeker niet aangeeft
welke norm van de gemeentelijke administratie en het
bestuur van de stedenbouw bepaalt dat een bouwvergunning
niet mag leiden tot een tweede bouwstrook; dat bouwen in
een tweede bouwstrook op zich niet strijdig is met de
goede plaatselijke ordening; dat verzoeker niet aantoont
en evenmin blijkt dat dit terzake wel het geval zou zijn
of onredelijk zou zijn, temeer omdat langs beide zijden
er reeds gebouwen in een tweede bouwzone staan en er een
uitweg is via de Broekstraat; dat voorts verzoeker niet
aantoont dat eventuele ontbrekende gegevens van de
aanvraag, met name de bestaande vijver op zijn perceel,
het bestuur zouden hebben misleid; dat het mogelijk
bouwwallig karakter en bestemming van het aan de andere
zijde gelegen gebouw, op het plan aangeduid als
Hoefkantstraat nr. 6, geen uitstaans heeft met het feit
dat er op dezelfde bouwdiepte een gebouw aanwezig is dat
als woning werd gebruikt en dus onder bepaalde
voorwaarden opnieuw gebruikt kan worden; dat het be-
streden besluit vaststelt dat het perceel gelegen is in
woongebied; dat in een woongebied de opvulregel van
artikel 23 van het koninklijk besluit van 28 december

1972 niet van toepassing is; dat inzoverre verzoeker de schending aanvoert van de "op- of invulregel" het middel niet ontvankelijk is; dat inzoverre verzoeker zou bedoelen dat artikel 50 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw zou zijn geschonden omdat het perceel gelegen is aan een onvoldoende uitgeruste weg, het middel niet pertinent is; dat het bestreden besluit immers overweegt dat het verkavelingsontwerp toegang verleent langs de Broekstraat, zodat de vraag of de Hoefkantweg, zolang hij niet is verbreed, niet te smal is, niet aan de orde is;

Overwegende dat het middel inzoverre het ontvankelijk is, niet gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op zesduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terecht zitting, op eenentwintig april
1900 negenennegentig, door de Xe kamer, die was samen-
gesteld uit :

Mevr. M. VRINTS, kamervoorzitter,
de HH. J. BAERT, staatsraad,
D. MOONS, staatsraad,
Mevr. A. TRUYENS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.